

hogy elmondható: lehet tervezetni, építeni, sőt szükséges is, de ennek a folyamatnak nem a legfontosabb eleme a főpolgármester-jelölt megnevezése. A hátralévő másfél évben számos elem megváltozásától sok minden módosulhat. Ezért nincs a Fidesznek jelen pillanatban főpolgármester-jelöltje, és szerintem a 2006-os országgyűlési választások előtt nem is szükséges, hogy változzék ez a helyzet.

– Öröközöld téma az ügynöktörvény, amelyről most csak azért érdemes szót ejteni, mert a koalíció által elképzelt és betervezett módosítás befolyásolhatja a nemzetbiztonsági szolgálatok működését. Mi lesz a Fidesz álláspontja a parlamenti szavazáson?

– Egyre inkább színjátékká válik a koalíció részéről ez az egész ügynökösdi, ezért mielőbb le kellene zárni, és a kormányváltás után újra elővenni. Nem szeretném, ha a Fidesz asszisztálna egy olyan politikai kalandorakcióhoz, amelyek már semmi ér-

késztek ki, amelyek adott esetben ma is léteznek. Amennyiben egy ilyen típusú információ hozzáférhető lesz ezen cégek számára, akkor semmi sem akadályozhatja meg őket, hogy dollármilliókban mérhető kártérítési pereket akasszanak a magyar állam nyakába.

– A Nemzetbiztonsági Hivatal (NBH) mai működését minősíti az a hír, hogy megsemmisítették a K&H-ügy fő gyanúsítottjának lehallgatását dokumentáló jegyzőkönyveket. Ez törvényes lépés volt?

– A jogszabályok még a legegyszerűbbnek tűnő parancs esetén is bizonyos mozgásteret írnak elő a jogalkalmazók számára. A hivatal főigazgatója úgy értelmezte a jogszabályt, hogy itt egy lezárt ügyről van szó, amelyben az összegyűjtött információk irrelevánsak, és a személyiségi jogi védelem, az adatvédelem törvényi kötelezettségeinek megfelelően, ezeket az információkat meg kell semmisíteni.

szocialista képviselő azzal a fordulattal, hogy egy viadukt felrobbantása miatt viszont már nem mond le a közlekedési miniszter...

– Ennél például természetesen nem a közlekedési, hanem a belügyminiszter mond le. De visszatérve az általam említett esetre: senki nem gondolja a belga polgárok közül, hogy a közlekedési miniszter rosszul tette, hogy lemondott. Magyarországon valóban nincs érettségibotrány. Ha ezt a kis skandalumot, „malört” is a botrány névvel illetjük, akkor arra, hogy Magyar Bálint egyáltalán oktatási miniszter lehet, a magyar nyelvben nem fogunk megfelelő szavakat találni. Az igazi botrány az, hogy egy Magyar Bálint nevű ember végigrendelírozhat három évet az oktatási rendszerben, az óvodától az egyetemig tönkretelhet mindent büntetlenül. És ezt a kormányzó politikai elit, a teljes kormánypárti sajtóértelmség asszisztenciája mellett teheti. Nem számít a szakmai szervezetek til-

az SZDSZ az oktatási tárcát, mintegy hitbizományként? Miért ragaszkodik emyire ez a párt ehhez a területhez?

– Szerintem most Horn Gyula, ha magába néz, számba veszi, mi az a három legnagyobb hiba, amit elkövetett a kormányzás idején, akkor az első dolog mindjárt az SZDSZ kezelése, és ezen belül is az, hogy átengedte az oktatási tárcát. Akkor ugyanis nem volt zsaroló helyzetben az SZDSZ, hiszen az MSZP abszolút többséget szerzett a választásokon. Manapság abban különbözik az oktatási tárca az összes többitől, hogy ott névlegesen is az SZDSZ irányít, nem csak a háttérből. Az igazi kérdés az, hogy mi a célja az SZDSZ-nek az oktatástüggel. Erre pedig csak egy válasz lehetséges: stratégiai jelentőségének tekintik ezt a területet, abban az értelemben, hogy a jövő generáción keresztül a saját rusnya képtűre akarják formálni a társadalmat. Azt szeretnék, ha a magyar nemzet ötven év múlva olyan „liberális” lenne, mint ma az SZDSZ.

– A napokban széles körű együttműködésre érkezett felkérés közvetve a Fideszhez is: Berecz János, az MSZMP egykori meghatározó vezetője nagykoalícióért könyörgött a Népszabadság hasábjain...

– A nagykoalícióknak egyáltalán nincs realitása, és ennek legfőbb oka – mint már utaltam rá – az MSZP „eleszedésese” az, hogy a kis hal megejtette a nagy halat. Valójában az MSZP és az SZDSZ mint a színpad mögött egy szimbiózisban élő, összegyógyult, gazdasági és kulturális érdekcsoportokból álló mafia az, ami a politikát mozgatja. Amit ez a fajta „liberális baloldal” képvisel, azzal nincs közös nevezőnk, így aztán nincs meg a legelemibb feltétele sem a közös kormányzásnak. Ugyanakkor ha úgy közelítjük meg, hogy a valóságos problémákból kiindulva az országnak szüksége van-e nagykoalícióra, akkor azt kell mondanom, hogy sok tekintetben megfontolandó lenne, például abban az értelemben, hogy korlátozzuk a politikai küzdelmet bizonyos kérdésekben. Ilyen lehetne az egészségügyi reform végigvitele, vagy az ellenzék önmérséklete az adóreformból fakadó negatív következmények kommunikálásában. De ez nem fordulhat elő a valóságban; hiszen az, amit az „SZDSZ-MSZP” példánál egészségügyi reform címen gondol, azt részben színtiszta lopásnak tekintjük. Másrészt pedig egy olyan ultraliberális, a szolidaritás minimumát is felmondó, az egészségügyet piacosítató átalakításnak, amelyet még egy magyarországinál összehasonlíthatatlanul jobb szociális állapotú, gazdagabb országban sem élnének át szívesen az emberek, nemhogy az egyre inkább fogyó népességű, öregedő, szegény, leromló biológiai állapotban lévő Magyarországon.

Tehát nem arról van szó, hogy utáljuk egymást, ez nem érzelmi kérdés. A politika ilyen működése annak a következménye, hogy nincs közös nevező, nincs közös értékrend. Nem feltételezem az MSZP-ről és az SZDSZ-ről, hogy a meghatározó politikusi hazában, nemzetben gondolkodnak. Szerintem ezek a politikusok pénzben, profitban és működési területben gondolkodnak. Ők a rossz értelemben vett globalizációban nyertes világelitnek a részévé szeretnének válni, miközben mi azok érdekében kívánunk cselekedni, akik itt maradnak ezen a 93 ezer négyzetkilométeren. Azt, aki helikopteréről, feszes testű barát-nőiről és marihuánás cigarettájáról értekezik a Playboy című lapban – az adófizetők pénzéből az előző MSZP-SZDSZ-kormány segítségével összeszedett több milliárd forintja birtokában –, galaxisok választják el nemcsak tőlem, tőlünk, hanem Magyarországtól, az itt élő tízmillió ember problémájától. Egy Kóka Jánossal nekem nincs miről tárgyalni. Nem beszélünk egy nyelvet. A hozzá hasonlóknak annyi közük van a magunkfajtaikhoz, mint a marslakóknak. Ennyit a nagykoalícióról.

Marslakókkal nincs koalíció

Kövér László: Az SZDSZ a saját képére akarja formálni a magyar társadalmat

At kell alakítani a Fidesz elnökségének szerkezetét, mert a tagozatok vezetőinek beemelése a testületbe nem érte el a remélt célt – fogalmazott Kövér László választmányi elnök a párt június 11-i tisztújító kongresszusáról szólva. Az érettségibotrány kapcsán kijelentette: az igazi skandalum az, hogy egy Magyar Bálint nevű ember végigrendelírozhat három évet az oktatási rendszerben, az óvodától az egyetemig tönkretelhet mindent büntetlenül.

telme nem maradt, leszámítva a nemzetbiztonsági szolgálatok működésének ellehetlenítését, ami valakinek titkolt szándéka. A főigazgatók világosan elmondták a legutóbbi bizottsági beszámolás során is, hogy ennek az ügynökösdi napirendre tűzése, kommunikációs kezelése számukra veszélyes feladat. Mind az utánpótlás toborzását, mind a társadalmi kapcsolatok kiépítését komoly mértékben nehezíti. Aki Magyarországot érdekel, az egy kicsit is szem előtt tartja, annak ezt számításba kellene vennie. Nincs semmilyen indok, amely azt követelné meg, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok titkait ilyen mértékben a nyilvánosság elé tárjuk. Titkosszolgálati vezető elmondta, hogy érdekelhető ellenérdekek miatt nem lehet lezártnak tekinteni, hiszen még a nyomozás sem zárult le. Az is kérdés, hogy az ügynökösdi minden olyan jegyzőkönyvet megkapott-e, amelyre szükség volt, és minden jegyzőkönyvet látott-e, amely ebben az ügyben telefonlehallgatás útján ismertté vált beszélgetésekről szólt. Tudomásom szerint nem így történt.

– Létezhetnek olyan magyarországi erők, amelyeknek érdeke, hogy lenullázdjon a magyar titkosszolgálat?

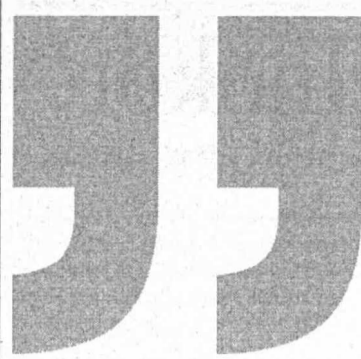
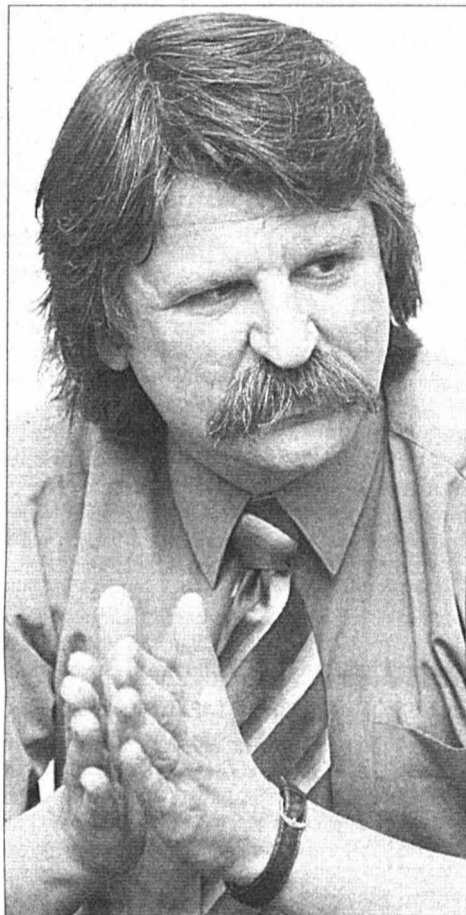
– Vannak olyanok, akiknek ez a titkolt vagy nem is különösebben titkolt szándékuk. Az SZDSZ képviselői már 1990-ben is elmondták, hogy titkosszolgálatra nincs szükség az információs társadalom küszöbén. Természetesen ez a fajta, kevésbé komolyan vehető vélemény már nem hivatalos álláspontjuk, de semmi okom nincs arra, hogy azt gondoljam, alapvetően megváltozott a viszonyuk a nemzetbiztonsági szolgálatokhoz. De nemcsak a nemzetbiztonság, hanem a nemzet más természetű érdekei iránti közömbösségük is szemet szúr. A szerintük nyilvánosságra hozandó gondolat, amely információkra is érdemes gondolni, amelyet forintmilliárdokra is tehető nemzetgazdasági károkat okozhat, ha kiszivárognak. Feltételezhető, hogy az 1990-et megelőző hírszerzés ipari kémkedéssel is foglalkozott. Nem kíván, hogy a szocializmus vívmányaként ünneplott technológiai újítások némelyike egyszerű lopás eredménye volt. Olyan cégek titkait fúr-

– Valóban ez történt?
– Az ő állítása szerint igen, de természetesen senki sem hitt neki. Mindenki pontosan tudta a nemzetbiztonsági bizottsági ülésen, ellenzéki képviselők és kormánypártiak egyaránt, hogy erre az iratmegsemmisítésre azon túl, hogy törvényileg semmi szükség nem volt, Tóth András államtitkár adott utasítást. Ez felháborító. Ugyanakkor hálózaggató öngölt lött politikai értelemben a kormánykoalíció, hiszen ha igaz lenne, hogy a jegyzőkönyvekben semmi releváns információ nem volt, akkor ezeket teljesen fölösleges volt megsemmisíteni. Az az állítás egyértelműen nem igaz, hogy a jogszabályokat csak és kizárólag úgy lehetett értelmezni, hogy ezeket a jegyzőkönyveket meg kellett semmisíteni. Mi több: az NBH eddigi gyakorlata ezzel éppen ellentétes. A Kulcsár-ügyet nem lehet lezártnak tekinteni, hiszen még a nyomozás sem zárult le. Az is kérdés, hogy az ügynökösdi minden olyan jegyzőkönyvet megkapott-e, amelyre szükség volt, és minden jegyzőkönyvet látott-e, amely ebben az ügyben telefonlehallgatás útján ismertté vált beszélgetésekről szólt. Tudomásom szerint nem így történt.

– Miként lehetséges Ön szerint, hogy az érettségi tételek idő előtti nyilvánosságra kerüléséért az Oktatási Minisztérium és maga a tárcavezető, Magyar Bálint lerázza magáról a felelősséget, miközben más európai országokban ilyenkor lemond az érettségi miniszter.

– A politikában, de különösen a kormányzati politikában nagyon sok esetben az objektív felelősség elve érvényesül. A klasszikus példák közé tartozik a Belgiumban egy vonatkatasztrófa több tucat ember életét követeli, akkor a közlekedési miniszter lemond. Senki sem gondolja a belga állampolgárok közül, hogy a közlekedési miniszternek közvetlen felelőssége van a balcsében...

– Elnézést a közbevételért, de hasonló példát említett a minap a parlamentben egy

KIS FERENC-PÁL GÁBOR

Várhatóan átalakítja a Fidesz az elnökség szerkezetét a június 11-i kongresszusán. Többek között bővítik az alelnökök számát. Mi indokolja ezt a lépést?

– Elkészült az alapszabály-módosítás tervezete, amely javaslatként az országos választmány június 4-i ülésén válik véglegessé. Az elnökség szerint az alapszabály korábbi módosítása – a Fidesz szerkezeti átalakítása – alapvetően bevált, vannak azonban olyan elemek a korábbi változtatásban, melyekről ugyanez nem mondható el. Az elnökségnek az a fajta átalakítása, mely szerint a tagozatok elnökei is tagjai a testületnek, nem hozta meg azt a változást, amit remélünk.

– Miért volt eredménytelen a kísérlet? Mit vártak a változtatástól?

– A tagozatoknak két funkciójuk van, illetve lett volna. Az egyik az volt, és lesz a jövőben is, hogy a Fidesz társadalmi beágyazottságát elősegítsék. Ennek lényege, hogy a tagozatokon keresztül olyan emberek, társadalmi csoportok is befolyást gyakorolhassanak a Fidesz politikájára, akik egyébként nem akarnak párttagokká válni. Nyilvánvalóan a munkástagozat például a munkások, alkalmazottak felé jelentett nyitást, a tagozatok az azt a célt szolgálta, hogy a gazdák a saját köreiből kiválasztott vezetőikön keresztül nyilvánuljanak meg és legyen kapcsolódási pontjuk a Fideszhez. E tekintetben is vannak tartalékok, de azt gondolom, hogy az elmúlt két esztendő alatt a tagozatok többé-kevésbé megoldották feladataikat. Ami kevésbé tűnt sikeresnek, az a másik, általunk elképzelt funkciója a tagozatoknak, hogy olyan embereket, vezetőket próbáljunk rajtuk keresztül a nyilvánosságba beemelni, akik nem a Fidesz „hagyományos” elitjéhez tartoznak. Talán rosszul mértük fel a média törvényszerűségeit. Nem feltétlenül a tehetség és a szorgalom emel valakit a sokak által ismert vezető személyiségek közé, hanem a média érdeklődése azon témák iránt, amelyeket ők gondolnak. A tagozatok vezetőinek beemelése a nyilvánosságba korlátozott sikerrel járt. Ugyanakkor az elnökség gyakorlatilag – tekintettel arra, hogy nem voltak olyan stratégiai kérdések napirenden, amelyek a hatáskörébe tartoztak volna – nem működött igazán, és a szűkebb körű ügyvezető testület látta el a feladatait.

– Mondhatjuk, hogy feleslegessé váltak a tagozatvezetők az elnökségben?

– Ők maguk is úgy érezték, ez nem igazán működőképes szerkezet, és mi is levontuk ennek a tanulságait. Ha úgy tetszik, ez visszaváltás a korábbi modell felé: ezért javasoljuk majd a kongresszusnak, hogy két alelnökkel bővítsük az elnökséget. Visszatérnénk ahhoz a korábbi szerkezethez, amelyben a pártelnök mellett a választmányi elnök, a frakcióvezető és rajtuk kívül még négy alelnök dolgozik. Természetesen a párt által delegált házelnök, illetve a volt miniszterelnök ezen tisztségéből fakadóan automatikusan tagja lenne az elnökségnek. A tagozatvezetők közül létrejön egy, a funkciójuknak jobban megfelelő konzultatív jellegű tanács, ami a választmányi elnök mellett, az ő elnökségével működne. Ennek párjaként a társaság elnökeivel – akik szintén részei a tágabb szövetségnek – szövetségi tanács jönne létre az elnök mellett, szintén konzultatív jellegű szervezetként. Ez már azt a problémát is kiküszöbölné, hogy egy szövetségi szervezet elnöke egyúttal a Fidesznek is tagja legyen-e, mert erre nem lesz szükség.

– Sokakat érdekel, hogy a Fidesz mikor nevezi meg a budapesti főpolgármester-jelöltjét?

– Az önkormányzati választásokat 2002-ben is olyan mértékben befolyásolta az országgyűlési voksolás végeredménye,

